

prima instanță: Judecătoria Criuleni (sediul Central)
judecător: A. Cazacliu
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
judecători: V. Clima, G. Moscalciuc, E. Palanciuc

dosarul nr. 2rc-62/18

DECIZIE

28 martie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:
Președintele ședinței,
judecători

Iulia Sîrcu
Ion Druță
Galina Stratulat

examinând recursul declarat de către ÎI „Ojog Anatolie”, prin intermediul avocatului Marginean Alexandru,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de ÎI „Ojog Anatolie” împotriva ÎI „Vtorenco Maria” și Primăriei satului Corjova, raionul Criuleni cu privire la recunoașterea nulității contractului de arendă,

împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 17 ianuarie 2018, prin care a fost respinsă cererea ÎI „Ojog Anatolie” cu privire la repunerea apelului în termen și restituită cererea de apel ca fiind depusă în afara termenului legal,

c o n s t a t ă:

La 25 ianuarie 2017 ÎI „Ojog Anatolie” a depus cerere de chemare în judecată împotriva ÎI „Vtorenco Maria” și Primăriei satului Corjova, raionul Criuleni cu privire la recunoașterea nulității contractului de arendă.

Prin hotărârea Judecătoriei Criuleni, sediul Central din 04 iulie 2017, cererea de chemare în judecată depusă de ÎI „Ojog Anatolie” împotriva ÎI „Vtorenco Maria” și Primăriei satului Corjova, raionul Criuleni cu privire la recunoașterea nulității contractului de arendă, a fost respinsă ca neîntemeiată.

La 04 septembrie 2017, ÎI „Ojog Anatolie”, a depus cerere de apel împotriva hotărârii primei instanțe, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În ședința de judecată din 17 ianuarie 2018, reprezentantul apelantului ÎI „Ojog Anatolie”, avocatul Marginean Alexandru a solicitat repunerea în termen a apelului, invocând, că ÎI „Ojog Anatolie”, nu a fost prezentă la ședința de judecată, iar dispozitivul hotărârii din 04 iulie 2017 a parvenit în adresa sa mult mai târziu.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 17 ianuarie 2018, a fost respinsă ca neîntemeiată cererea ÎI „Ojog Anatolie” cu privire la repunerea apelului în termen și restituită cererea de apel ca fiind depusă în afara termenului legal.

La 07 februarie 2018, ÎI „Ojog Anatolie”, prin intermediul avocatului Marginean Alexandru a declarat recurs împotriva încheierii instanței de apel din 17 ianuarie 2018, solicitând admiterea acestuia, casarea încheierii instanței de apel și repunerea în termenul de declarare a apelului.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu încheierea instanței de apel, considerând-o neîntemeiată, fiind posibilă de casare, deoarece a fost emisă în contradicție cu probele din dosar.

Menționează că, despre existența hotărârii judecătorești a aflat la momentul recepționării acesteia prin intermediul poștei, mult mai târziu decât a fost pronunțată hotărârea instanței de judecată.

În conformitate cu art. 425 CPC, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Materialele cauzei atestă că încheierea contestată a fost expediată în adresa părților la 23 ianuarie 2018 (f.d 66). Alte înscrisuri care să ateste comunicarea acesteia recurentului anterior declarării recursului, la materialele cauzei lipsesc.

Astfel, instanța de recurs consideră că recursul declarat la 07 februarie 2018 de către ÎI „Ojog Anatolie”, prin intermediul avocatului Marginean Alexandru împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 17 ianuarie 2018, este depus în termen.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) CPC, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 3 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Studiind materialele dosarului în raport cu temeiurile invocate în recurs Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins cu menținerea încheierii instanței de apel din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 427 lit. a) CPC, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

La caz se constată că prin încheierea din 17 ianuarie 2018, Curtea de Apel Chișinău a dispus respingerea cererii înaintate de ÎI „Ojog Anatolie” cu privire la repunerea în termenul de declarare a apelului, restituindu-i cererea de apel ca fiind depusă în afara termenului legal, întemeindu-și concluziile pe dispozițiile art. 369 alin. (1) lit. b) CPC, care statuează că instanța de apel restituie, printr-o

încheiere, cererea dacă apelul a fost depus în afara termenului legal, iar apelantul nu solicită repunerea în termen sau instanța de apel a refuzat să efectueze repunerea în termen (f. d. 63-65).

Instanța de recurs reține că concluziile instanței de apel cu privire la depunerea apelului de către ÎI „Ojog Anatolie” în afara termenului legal și refuzul repunerii în termen a apelului sunt justificate.

În susținerea opiniei date se vor reține prevederile art. 362 alin. (1) CPC, care direct prevăd că termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.

Astfel, termenul declarării apelului se calculează nu de la momentul comunicării dispozitivului hotărârii, nu de la data depunerii cererii de întocmire a hotărârii integrale, dar de la data pronunțării dispozitivului hotărârii. Respectiv, aceste prevederi legale sunt aplicabile atât pentru partea, care a fost prezentă la pronunțarea dispozitivului hotărârii, cât și pentru partea care a fost absentă.

În conformitate cu art. 111, alin. (3) CPC, termenul de procedură stabilit în ani, luni sau zile începe să curgă în ziua imediat următoare datei calendaristice stabilite, datei comunicării actului de procedură sau producerii evenimentului ori momentului care a condiționat începutul lui.

Prin prisma normelor enunțate, la caz se constată că în cadrul judecării pricinii în fond ÎI „Ojog Anatolie” a depus cerere privind examinarea cauzei în lipsa sa, cu înștiințarea despre hotărârea emisă (f.d. 13), iar prima instanță a examinat cauza în lipsa reclamantului, expediind în adresa ÎI „Ojog Anatolie” dispozitivul hotărârii.

Astfel, instanța de recurs menționează că, chiar dacă ÎI „Ojog Anatolie” nu a fost prezentă la pronunțarea dispozitivului hotărârii primei instanțe, acest fapt nu justifică omiterea termenului de declarare a apelului, deoarece ÎI „Ojog Anatolie” a cunoscut despre examinarea litigiului în cauză și a avut obligația să se intereseze despre derularea procesului și soluția dată de instanță.

Instanța de recurs consideră că ÎI „Ojog Anatolie” nu a dispus de bună credință și urma să dea dovadă de diligența necesară pentru a depune cererea de apel în termen, astfel prin lege a operat decăderea din dreptul de declarare a apelului, ceea ce a avut ca efect trecerea hotărârii contestate în puterea lucrului judecat.

În conformitate cu art. 110 Cod de procedură civilă, termen de procedură este intervalul, stabilit de lege sau de judecată (judecător), în interiorul căruia instanța (judecătorul), participanții la proces și alte persoane legate de activitatea instanței trebuie să îndeplinească anumite acte de procedură ori să încheie un ansamblu de acte.

În conformitate cu art. 113, alin. (1) Cod de procedură civilă, dreptul de a efectua actul de procedură încetează odată cu expirarea termenului prevăzut de lege ori stabilit de instanța judecătorească (judecător).

În speță se constată că, contrar normelor procedurale enunțate, ÎI „Ojog Anatolie” a depus cererea de apel împotriva hotărârii Judecătoriei Criuleni (sediul Central) din 04 iulie 2017, la 04 septembrie 2017, (f.d. 39), respectiv cu încălcarea termenului prevăzut de art. 362 alin. (1) Cod de procedură civilă.

Este de remarcat că instanța de apel, având în susținere dispozițiile art. 116 Cod de procedură civilă, care prevede că persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță, just a considerat asupra netemeinicii cererii de repunere în termen a cererii de apel or, apelantul ÎI „Ojog Anatolie”, nu a prezentat în acest sens, probe pertinente și admisibile, ce ar confirma imposibilitatea respectării termenului de atac, motivul invocat de acesta fiind unul declarativ. Or, în conformitate cu art. 118 alin. (1) CPC, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Pe cale de consecință se va remarca, că respectarea de către participanții la proces a termenilor legali constituie o obligație pozitivă a acestora, și este necesar să asigure buna funcționare a justiției, iar repunerea în termen poate fi admisă doar în cazurile expres prevăzute de lege și doar în cazul în care partea înaintează o cerință de repunere în termen, justificată pe deplin, obiectiv și probată prin probe pertinente și admisibile în temeiul art. 116, 118, 121, 122 și art 362 alin. (3) CPC, prin care va confirma că omiterea termenului a fost admisă din motive întemeiate.

Deci, ÎI „Ojog Anatolie”, urma să întreprindă măsurile necesare de a proteja drepturile sale de acces la instanță, după cum sugerează și jurisprudența CEDO (Popov versus Moldova (nr.2) din 02 decembrie 2005; Melnic versus Moldova din 14 noiembrie 2006, Ponomaryov versus Ucraina din 03 aprilie 2008, Van Harn versus Germany din 11 septembrie 2007), și de a contesta în termenul legal hotărârea primei instanțe, fapt însă ignorat de recurent, ce a generat omiterea termenului prescris la depunerea apelului.

Prin urmare, instanța de recurs relevă că soluția adoptată de instanța de apel prin încheierea recurată este compatibilă cu respectarea garanțiilor unui proces echitabil, în sensul prevederilor art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale, având în vedere că prelungirea nejustificată a termenului pentru exercitarea apelului ar împiedica rămânerea irevocabilă, ca urmare a expirării termenului de atac, a hotărârii judecătorești emise în prima instanță și ar leza în acest mod, principiul securității raporturilor juridice.

Astfel fiind, se constată ca legală soluția instanței de apel cu privire la respingerea cererii de repunere în termen a ÎI „Ojog Anatolie” și restituirea cererii de apel, declarată împotriva hotărârii Judecătoriei Criuleni (sediul Central) din 04 iulie 2017, ca fiind depusă în afara termenului legal. Iar argumentele invocate de către recurent în cererea de recurs nu pot fi reținute, deoarece sunt neîntemeiate și lipsite de suport legal și probatoriu.

Față de cele ce preced și având în vedere că încheierea instanței de apel este întemeiată și legală, iar criticele invocate de către recurent sunt nejustificate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul și de a menține încheierea instanței de apel.

În conformitate cu art. 427, lit. a), art. 428 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de către ÎI „Ojog Anatolie”, prin intermediul avocatului Marginean Alexandru.

Se menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 17 ianuarie 2018, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de ÎI „Ojog Anatolie” împotriva ÎI „Vtorenco Maria” și Primăriei satului Corjova, raionul Criuleni cu privire la recunoașterea nulității contractului de arendă.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,

Iulia Sîrcu

judecători

Ion Druță

Galina Stratulat